

In het pand Lepelstraat 7 woonden tot maart 1942 het gezin van Barend Bouman en Liza Bouman – Noach

Barend Bouman trouwde op 26 februari 1913 met de tien jaar oudere, in Deventer op 2 juli 1875 geboren Liza Noach. Samen zouden ze jarenlang in manufacturen handelen.

Zij schreven zich op 1 oktober 1918 in bij de gemeente Vlissingen. Zeventien dagen later volgde ook Barends vader Abraham. Samen begonnen zij in het pand St. Jacobsstraat 3 op de hoek van de Lepelstraat een winkel in metalen, manufacturen, kleding, huiden en vellen. Vele tientallen advertenties in de lokale kranten getuigen van een snel groeiende firma in het goedkopere segment van de markt. Wie voor zijn oude kleding of huisraad een goede prijs wilde maken, hoefde slechts contact met Bouman op te nemen.

In oktober 1934 breidde de firma het handelsimperium nog verder uit door aan de overzijde van de straat op de hoek van de Branderijstraat een zaak in slaapkamerbenodigdheden te openen. De Vlissingse Courant van 19 oktober 1934 gaf voorafgaand aan de opening hoog van de nieuwe winkel op: ‘In dit nieuwe winkelpand zijn winkel en etalage op praktische wijze verenigd, zodat deze zaak als het ware een grote toonkamer is. Ook de gevel is in frisse kleuren geschilderd. De verlichting is op moderne wijze aangebracht. Vijf bollampen en zeven schijnwerpers geven een verlichting van 3600 kaars sterkte”. Later zouden hier nog kinderwagens en baby-artikelen bij komen. Beelden van de inrichting en opening van deze winkel (1937-38) zijn te zien op een amateurfilmpje gemaakt door hun bedrijfsleider Max Peereboom:

<http://www.amateurfilmplatform.nl/.../diverse-opnamen-van...> . Het winkelpand zelf bestaat niet meer.

Ook te zien is de opening van de pier in Vlissingen. De bouw van een huis aan de Singel 178 (1938) en int. opnamen van het Joodse gezin dat is geëvacueerd naar de Jodenbreestraat in Amsterdam (1942). De struikelstenen in de Lepelstraat herinneren aan deze Vlissingse Joodse familie.

Barend werd op 24 maart 1942 gedwongen naar Amsterdam te verhuizen, Liza was daar toen al. Drie maanden later werd Bouman naar Westerbork gestuurd en zes dagen na aankomst op 19 oktober 1942 op transport gesteld naar Auschwitz. Liza kwam pas op 20 maart 1943 in Westerbork aan, waar zij dezelfde dag nog door werd gestuurd naar Sobibor. Beiden werden kort na aankomst vermoord.

Bron: Uit Struikelstenen Zeeland.